

Р Е Ш Е Н И Е

№ 226

гр.София , 20 юни 2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ВЪРХОВНИЯТ КАСАЦИОНЕН СЪД НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ, трето наказателно отделение, в открито съдебно заседание на двадесет и четвърти март две хиляди двадесет и трета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: АНТОАНЕТА ДАНОВА
ЧЛЕНОВЕ: КРАСИМИРА МЕДАРОВА
МАРИЯ МИТЕВА

при участието на секретаря Илияна Петкова
и прокурора от ВКП Атанас Гебрев след като изслуша докладваното от съдия ДАНОВА наказателно дело № 145/2023 г. и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на глава Тридесет и трета от НПК.

Образувано е по искане на Главния прокурор на Р.България за възобновяване на наказателното производство по нохд №3648/2018 г. по описа на Софийски градски съд, по внохд №636/2021 г. на Апелативен съд-София и по н.д. №441/2022 г. на Върховния касационен съд, на основание чл.422 ал.1 т.5 от НПК.

В искането се посочва, че при постановяване на присъдата е допуснато съществено нарушение на материалния закон спрямо подсъдимия И. Р. Г., намерило израз в това, че наказанието по чл.301 ал.4 във вр.с чл.37 ал.1 т.6 и т.7 от НК е наложено два пъти на подсъдимия Е. М. Г. и е пропуснато да се наложи на съпроцесника му И. Р. Г.. Така допуснатото нарушение не е могло да бъде отстранено от въззивния и касационния съд, поради липса на съответен протест. Прави се искане за възобновяване на наказателното производство по нохд №3648/2018 г. по описа на Софийски градски съд, по внохд №636/2021 г. на Апелативен съд-София и по н.д. №441/2022 г. на Върховния касационен съд, да бъдат отменени присъда №260047 от 23.11.2020 г., въззивно решение №399 от 17.12.2021 г. и касационно решение №132/20.10.2022 г. в частите им относно подсъдимия И. Р. Г. и делото върнато в отменената част за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд.

В съдебното заседание пред Върховния касационен съд представителят на Върховната касационна прокуратура поддържа искането на Главния прокурор за възобновяване на наказателното производство по конкретно посочените дела, съобразно изложените в него съображения и с направеното искане.

В последната си дума осъденият И. Г. не възразява искането на Главния прокурор да бъде уважено, а осъденият Е. Г. предоставя на съда да прецени дали направеното искане да се уважи.

Искането за възобновяване на наказателното дело е процесуално допустимо. Предмет на искането е акт, попадащ в категорията на визираните в чл. 419, ал. 1, изр. 1-во от НПК, а именно влязла в сила присъда, непроверена по касационен ред по протест на прокурора, в чиито интерес се предлага отмяната. Искането е направено в законоустановения шестмесечен срок по чл. 421, ал. 1 от НПК от компетентен орган, съобразно разпоредбата на чл.420 ал.1 от НПК.

Разгледано по същество, искането е **ОСНОВАТЕЛНО**.

С присъда №260047 от 23.11.2020 г., постановена по нохд №3648/2018 г., Софийски градски съд е признал подсъдимите Е. М. Г. и И. Р. Г. за виновни в това, че в периода 29.11.2017 г. до 01.12.2017 г. в /населено място/, /ул. №/, в автосервиз „име“, при условията на продължавано престъпление, като длъжностни лица, в съучастие като съизвършители поискали дар-сумата от 7000 лв. и приели дар- сумата от 2000 лв. от Ю. С. Г., представляващ и управляващ /фирма/, който не им се следва, за да не извършат действие по служба- да не съставят акт за установяване на административно нарушение, поради което и на основание чл.301 ал.1 във вр.с чл.20 ал.2 и чл.26 ал.1 и чл.54 от НК ги е осъдил на по три години лишаване от свобода и глоба в размер на по 2500 лв. за всеки един от тях.

Изтърпяването на така наложените наказания лишаване от свобода на двамата подсъдимия, съдът на основание чл.66 ал.1 от НК е отложил за срок от пет години, считано от влизане на присъдата в сила.

На основание чл.301 ал.4 във вр.с чл.301 ал.1 и чл.37 ал.1 т.6 и т.7 от НК подсъдимият Е. М. Г. е бил лишен от право да заема контролна, държавна и обществена длъжност, както и да упражнява професия или дейност, свързани с контролна дейност за срок от пет години.

По въззивни жалби на защитниците на двамата подсъдими, пред Софийски апелативен съд е било образувано внохд № 636/2021 г., приключило с решение №339 от 17.12.2021 г., с което първоинстанционната присъда е била изменена, като подсъдимите Е. Г. и И. Г. са били оправдани да са извършили престъплението по чл.301 ал.1 във вр.с чл.20 ал.2 от НК при условията на чл.26 ал.1 от НК. В останалата част присъдата на Софийски градски съд е била потвърдена.

Срещу така постановеното въззивно решение са били депозирани касационни жалби от защитника на подсъдимия Е. Г. и лично от подсъдимия И. Г.. С решение №132 от 20.10.2022 г. по н.д. №441/2022 г., ВКС, първо н.о. е оставил в сила въззивното решение по внохд №636/2021 г. на Софийски апелативен съд.

В мотивите на касационното решение, съдебният състав е констатирал наличието на съществено процесуално нарушение, допуснато от въззивната инстанция, което е намерило израз в противоречие между мотивите и диспозитива на въззивния съдебен акт досежно приложението на чл.37 ал.1 т.6 от НК по отношение на подсъдимия И. Г., което нарушение не е могло да бъде отстранено, поради липса на съответен касационен протест и ограничените предели на касационната проверка съгласно чл.347 ал.1 от НПК. Според касационният съд установеното противоречие се състои в това, че в мотивната част на въззивното решение са изложени съображения, че двамата подсъдими правилно са лишени за срок от по пет години да заемат контролна и обществена длъжност, а същевременно в диспозитива САС е потвърдил първоинстанционната присъда, без да отбележи, че такова наказание е било наложено единствено на подсъдимия Е. Г..

След постановяване на касационното решение, на 01.12.2022 г.в Софийски градски съд е постъпило предложение на основание чл.414 ал.1 от НПК от Софийска градска прокуратура за тълкуване диспозитива на присъда №260047/23.11.2020 г. по нохд №3648/2018 г. в частта, касаеща наложените наказания на И. Р. Г. и по конкретно досежно това по чл.37 ал.1 т.6 и т.7 от НК.

На 10.01.2023 г., с протоколно определение по нохд №3648/2018 г., Софийски градски съд на основание чл.414 ал.1 т.1 от НПК е допуснал тълкуване на постановената от него присъда по същото дело по отношение на подсъдимия И. Р. Г., в частта касаеща наложеното наказание „лишаване от право да заема контролна, държавна и обществена длъжност, както и да упражнява професия или дейност, свързани с контролна дейност“ за срок от пет години, като на стр.4, предпоследен абзац от присъдата, след „лишава“ вместо Е. М. Г. е постановил да се чете И. Р. Г..

Преди постановяване на така посоченото определение, на 14.11.2022 г. е било изготвено искането на Главния прокурор, предмет на разглеждане по настоящото дело.

Въз основа на процесуалното развитие на делото и постановените от съдилищата актове, настоящият касационен състав прави следните изводи:

1. с първоинстанционната присъда, Софийски градски съд е пропуснал да наложи на подсъдимия И. Г. кумулативното наказание лишаване от право по чл.37 ал.1 т.6 и т.7 от НК, предвидено в чл.301 ал.4 от НК наред с наказанията лишаване от свобода и глоба за извършеното от него престъпление по чл.301 ал.1 във вр.с чл.20 ал.2 от НК. Липсва диспозитив, касаещ налагане на посоченото наказание на този подсъдим.

2. този пропуск е невъзможно да бъде отстранен по реда на чл.414 ал.1 т.1 от НПК. Това е така, тъй като не се касае за затруднения и съмнения, свързани с тълкуването на влязлата в сила присъда, а за пропуск на първоинстанционния съд да наложи на един от двамата подсъдими кумулативно предвидено наказание. Това обстоятелство изрично е било отразено в мотивите на касационното решение- *„след като името на И. Г. не се свързва изрично в диспозитива на присъдата с този вид наказание, следва да се приеме ,че такова не е наложено на този подсъдим“*. Фактът, че в първоинстанционната присъда са налице два идентични диспозитива за налагане на наказание по чл.37 ал.1 т.6 и т.7 от НК досежно подсъдимия Е. Г., не променя горния извод. При тълкуване на присъдата съдът не може да я изменя или отменя. Той може само да отстранява съмнения и затруднения, които са възникнали при нейното изпълнение. Изменянето или отмяната на присъдата в определени нейни части може да стане само по пътя на обжалването или възобновяването на наказателното дело /Павлов, Стефан. Наказателен процес.УИ „Климент Охридски“. 1989/.

Изхождайки от горните съображения, както и от обстоятелствата ,че за престъплението за което И. Р. Г. е бил осъден- чл.301 ал.1 във вр.с чл.20 ал.2 от НК, е предвидено наказание лишаване от право по чл.37 т.6 и т.7 от НК, което се налага кумулативно с наказанията лишаване от свобода и глоба, което наказание обаче е било пропуснато да се наложи на този подсъдим от Софийски градски съд, ВКС намира, че първата инстанция е допуснала нарушение на материалния закон по смисъла на чл.348 ал.1 т.1 от НПК. Това нарушение не е било отстранено при редовното инстанционно разглеждане на делото, поради липса на съответен протест от прокуратурата.

С оглед на изложеното, настоящият касационен състав приема, че са налице основанията по чл.422 ал.1 т.5 във вр.с чл.348 ал.1 т.1 от НПК за възобновяване на наказателните дела досежно осъдения И. Р. Г..

Водим от горното и на основание чл.425 ал.1 т.1 от НПК, ВРЪХОВНИЯТ КАСАЦИОНЕН СЪД, трето наказателно отделение

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯВА по реда на възобновяването присъда №260047 от 23.11.2020 г., постановена по нохд №3648/2018 г. по описа на Софийски градски съд, НО, ведно с определение от 10.01.2023 г., постановено по реда на чл.414 ал.1 от НПК по същото дело, решение №399 от 17.12.2021 г. по внохд №636/2021 г. на Софийски апелативен съд и решение №132 от 20.10.2022 г. по н.д.441/2022 г. на ВКС, първо н.о., само в частите им досежно наказателната отговорност на осъдения И. Р. Г..

ВРЪЩА делото за ново разглеждане в отменената част на Софийски градски съд от стадия на съдебното заседание.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1/

2/